

10

POŠTENOST

Izvor in temelji poštenosti
in kreposti ležijo
v dobri izobrazbi.

(Plutarh)

Mateja Volk,
vodja strokovnega aktiva
športne vzgoje

Šport združuje

Usoda je hotela, da sta se leta 2013 pod isto streho združila dva številčno dokaj močna aktiva športne vzgoje. Glede na skupno število dijakov nam je bilo hitro jasno, da nas je preveč. Na drugih šolah so pričeli dopolnjevati Peter Peršič, Katja Vidmar Lazar in Alja Dečman Stišovič. Vsi so se v naslednjih šolskih let tudi prezaposlili. Peter Peršič na Šolski center Celje, Katja Vidmar Lazar na OŠ Prebold in najkasneje Alja Dečman Stišovič na OŠ Laško. V šolskem letu 2018/2019 je bil kratko obdobje član našega aktiva tudi Lovro Rene Levar. Danes športni aktiv sestavljamo profesorji Leon Podvratnik, Nada Jeraša in Mateja Volk – vodja aktiva.

Vsako leto se udeležujemo vseh področnih tekmovanj v različnih športnih panogah za dijake in dijakinje, ki jih razpiše Športna zveza Celje. Doseženi odlični rezultati pa nas pogosto vodijo na državna tekmovanja.

Da lahko športni tekmovalni duh približamo vsem dijakom na šoli, organiziramo tradicionalno medrazredno prvenstvo v odbojki, kjer se pomerijo razredne ekipe dijakov in dijakinj. V mesecu decembru, v sklopu predprazničnih dogajanj, organiziramo zaključni turnir na Srednji šoli za gostinstvo in turizem. Ob bučni in vsesplošni podpori sošolcev in profesorjev dobimo zmagovalni ekipi za tekoče šolsko leto.

V šolski telovadnici pa v mesecu februarju potekata tudi zelo močno obiskana turnirja za dijake in dijakinje v namiznem tenisu. Veliko zanimanja za oba dogodka nas spodbuja k ohranitvi tradicije tudi v prihodnje.

Prvič na skupni poti

22. april 2013 je bil prelomen datum za obe šoli na športnem področju. Prvič so združili moči dijaki in dijakinje obeh šol. Sestavili smo enotno ekipo za tekmovanje v

občinskem krosu. Jan Kokalj je v mlajši kategoriji dijakov dosegel odlično 2. mesto in tako bistveno pripomogel k osvojitvi tretjega mesta ekipno v mlajši kategoriji dijakov. Odlično 2. mesto je Jan osvojil tudi na državnem prvenstvu v krosu 25. 4. 2013 v Novem mestu in tako kot prvi športnik postavil »novo« Ekonomsko šolo Celje na zemljevid slovenskega šolskega športa.

Naši vrhunski športniki od združitve do danes

Po združitvi obeh šol leta 2013 so Ekonomsko šolo obiskovali naslednji dijaki vrhunski športniki. Večina med njimi še danes kroji vrh slovenskega športa v različnih športnih panogah oziroma so na odlični poti, da to dosežejo v prihodnosti.

Lia Ludvik, Veronika Mohorič in Anita Kramar – judo
Marica Gajić, Larisa Ocvirk in Lea Debeljak – košarka
Tilen Kodrin, Matic Suholežnik in Tadej Kljun – rokomet
Timi Zajc – smučarski skoki
Patricija Juren – drsanje
Claudia Seidl – smučanje
Jan Kokalj – atletika
Nina Kitek – tekvondo
Filip Žak Glavnik – kikkoks

Člani aktiva športne vzgoje
v tem šolskem letu

Irena Lasnik,
profesorica slovenščine

Nada Jeraša,
profesorica športne vzgoje

Poštenost je brezčasna vrednota, ki naj bi veljala za vsakogar

Teče nama četrto desetletje dela z dijaki ... Je postalo najino delo rutina? Nikakor! Generacije se spreminjajo, ob vedno drugih in drugačnih mladih pa se zagotovo spreminjamo tudi mi, učitelji.

Biti učitelj je zahtevna in odgovorna naloga. Želimo ustreči željam dijakom, hkrati pa vemo, da moramo biti zgled in avtoriteta, moramo postavljati meje nekaterim njihovim zahtevam, moramo učiti, naučiti in vzgajati. Ni vedno lahko. Koliko dvomov se poraja! Sem v določeni situaciji ravnala ustrezno? Pošteno? Pravično do vseh?

Odgovor mora vsak vedno poiskati sam in za svojim dejanjem in ukrepom tudi stati. Objektivni odgovor pride pogosto s časovnim zamikom – na obletnicah, naključnih srečanjih na ulici, v trgovinah in podjetjih, ko se pojavimo v vlogi strank naših nekdanjih dijakov. Dušo in srce pobožajo njihove besede: »Ja, bilo je lepo! Bilo je pošteno! Bili ste pošteni!«

Dijaki se zavedajo, kakšna strokovna znanja so pridobili z našo pomočjo, še bolj pa si zapomnijo, kakšen pečat smo zapustili s svojim značajem in ravnanjem v določeni situaciji. In te situacije, predvidljive in nepredvidljive, se vrste iz dneva v dan, iz leta v leto, iz desetletja v desetletje ...

Za ilustracijo le en primer, ko veš, da nekaj moraš storiti. Ker je pošteno do določenega dijaka in njegove prihodnosti, drugih dijakov in tudi samega sebe ...

... Dijak ni imel športne opreme pri uri športne vzgoje prvič, nato drugič in celo tretjič. Kaj storiti, da bo pošteno do vseh ...?

Spoštovana gospa Novak!

Gospa razredničarka mi je posredovala vaše pismo, ker se je (po vašem) Mateju zgodila krivica in se ne strinjate, da je dobil neopravičeno uro.

Razredničarko ste prosili, naj z mano uredi te stvari, ker se z mano o tem ne boste več pogovarjali, zato vam bom pisno odgovorila. Ni prav, da bi bila razredničarka posrednik med vami, Matejem in mano. Stvari vedno urejam z odkritim in jasnim pogovorom, saj je le na tak način nesporazume možno urediti.

Žal mi je, ker ste si ustvarili svojo (prikrojeno) sliko o tej neopravičeni uri in se niste prej pozanimali, kako je do tega prišlo. Ali se z neopravičeno uro strinjate ali ne, je vaša osebna odločitev. Morda pa boste mnenje spremenili, ko vam bom pojasnila okoliščine.

Najprej bi vam rada sporočila, da je prinašanje opreme k uram športne vzgoje dijakova obveza. O tem so dijaki na uvodni uri seznanjeni in tudi vedo, da lahko opremo pozabijo enkrat v letu, ne da bi dobili neopravičeno uro.

Ko je Matej prvič pozabil opremo, je telovadil v kavbojkah (sam je prosil). Ko je pozabil opremo drugič, sem mu posodila kratke hlače in mu tudi povedala, da je to zadnjič, ker bo naslednjič dobil neopravičeno uro. Ko je v sredo spet prišel v kabinet po kratke hlače, sem ga odslovila in zapisala neopravičeno uro. Mislim, da sem bila do vašega sina poštena in korektna, zato prosim, da se z njim pogovorite tudi glede prirejanja resnice. Vsekakor ni pošteno, da zaradi neizpolnjevanja obveznosti prenaša krivdo na drugega. Poštenost ob takih dogodkih zahteva pač nekaj poguma in sprejetje odgovornosti – tudi to je del srednješolske vzgoje in izobraževanja.

Pa še pojasnilo glede atletskega tekmovanja. Kot mentorica športnih ekip izbiram med dijaki, ki z veseljem in dostojno zastopajo barve šole. Veselimo se vsakega njihovega uspeha, vendar ta ni najpomembnejši. Dijake vzgajamo, da upoštevajo načela ferpleja, so solidarni, sodelujejo in so pošteni. Če vse to upoštevajo in dosežejo še uspeh, potem smo lahko vsi zadovoljni.

Matej je letos sam izrazil željo, da bi suval kroglo, zato je dobil priložnost, ki jo je dobro izkoristil in osvojil 2. mesto. Dijaki tekmujejo najprej zase, hkrati pa zastopajo tudi barve šole. Dijaka, ki ne želi tekrovati, ne silimo, so pa športna tekmovanja za mar-

sikoga priložnost, da se izkaže na področju, kjer je dober. Uspešni nastopi so vedno dobra motivacija. Po eAsistentu sem Matejevemu očetu pohvalila sinov uspeh, saj si dobro delo zasluži pohvalo.

Gospa Novak, za vas sem danes naredila izjemo in vam pisno odgovorila, čeprav menim, da dopisovanje ni rešitev. Tudi za Mateja bi bilo dobro in poučno, če bi se skupaj pogovorili. To prepuščam vam, pričakujem pa opravičilo.

Z dijaki in starši sem se vedno pripravljena pogovarjati.

Lep pozdrav.

P. S. Dogodek je resničen, imena so izmišljena.

Je bilo ustrezno? Pošteno? Presodite ...

Mateja Volk,
vodja strokovnega aktiva
športne vzgoje

Poštenost kot moralna vrednota

Šport je lahko lep, če tako želimo udeleženci v njem. Na lestvici človeških vrednot so zelo visoko poštenost, spoštljivost, doslednost, vztrajnost, delovne navade ... Žal pa razvoj družbe narekuje, da nekateri to prevečkrat pozabljamo. Če kje, se jih dotaknemo predvsem v športu, zato je poslanstvo športnih pedagogov, da med mlade širimo idejo poštenosti, tako imenovani ferplej. Šport brez ferpleja je šport brez duše. Koristi nam pri vsestranskem razvoju osebnosti in doseganju zadovoljstva v življenju. Lahko nam nudi vrsto kvalitativnih, ki nam bodo pomagale premagovati življenjske težave in nam omogočile, da bomo uspešni pri doseganju svojih zastavljenih ciljev. Ne glede na našo vlogo v športu se nas šport dotakne in v tistem trenutku tudi spremeni. S športom se učimo spoštovanja in poštenosti. Lahko nam pokaže pomembnost zavzetosti, trdega dela, discipline in truda. Če se športa lotimo pravilno, prinaša veselje in užitek. Telo nam je hvaležno, srce nam zaigra, misli so čiste in prijazne, s prijatelji doživimo lepe trenutke. Šport je lahko lep.

V zavodu za ferplej so osebo, ki spoštuje poštenost v športu, poimenovali SPORTIKUS. Beseda je sestavljena iz načel: Sodelujem z veseljem, Pošteno igram, Obnašam se dostojanstveno, Rad imam šport, Tekmujem s ponosom, Izobražujem se vsestransko, Kulturno navijam, Uživam v gibanju, Spoštujem drugačnost.

Vse to je poštenost. Predvsem poštenost do samega sebe in soljudi v sredini, ki ji pripadamo!

Barbara Slatenšek,
svetovalna delavka

Pravičnost in poštenost

Razbijanje mita »vsem dijakom moram biti enako naklonjen« in spreminjanje v »do vseh dijakov moram biti pravičen in pošten«

V tem razmišljanju želim razbiti mit o nalogi učitelja, da mora imeti vse dijake enako rad. Številne raziskovalce je skozi desetletja zanimal odnos med učenci in učiteljem. In kaj so ugotovili? Da je glede na številne razlike med učenci v razredu povsem običajno in človeško, da učitelj vsem učencem ni naklonjen v enaki meri. Pa je s tem kaj narobe?

Ravno nasprotno. Izhajanje iz imperativa »vsem učencem moram biti enako naklonjen« lahko ima za posledico neozaveščenost negativnih čustev do določenih učencev. Prav ti nezavedni in neozaveščeni načini obdelovanja informacij pa so tisti, ki močneje usmerjajo naše vedenje in tako lahko vodijo v pristransko vedenje učitelja do učencev, čeprav se tega učitelj sploh ne zaveda. Pomembno je torej, da učitelj sprejme, ozavesti in se sooči z razlikami v svoji naklonjenosti do različnih učencev. Šele ko si učitelj prizna tudi negativna čustva do določenih učencev in jih tako ozavesti, jih lahko v svojem vedenju nadzira in ustrezno individualizira delo glede na različne potrebe učencev v razredu. Takrat govorimo o pravičnem in poštenem učitelju, o učitelju, ki samoreflektira svoja občutja do različnih učencev in jih zna nadzirati do te mere, da je do vseh dijakov pravičen in pošten.

Učitelji in dijaki se namreč dnevno srečujemo v razredih. Skupaj preživimo veliko časa, zato je pomembno, da se v razredu razvije pozitiven odnos, ki temelji na pravičnosti in poštenosti.

Ula Matek,
nekdanja dijakinja naše šole

Ekonomska šola in še več

Ekonomska šola Celje je več kot le izobraževalna ustanova. Je prostor, kjer dijaki ne pridobijo samo znanja, ampak tudi izkušnje, prijatelje, navsezadnje spomine.

Vsi ljudje smo si med seboj različni, ne le po barvi oči, obrazu ali višini, ampak tudi po vrednotah, ki jih vsak posameznik goji. Zato se Ekonomska šola Celje trudi, da goji in spodbuja čim več vrednot, ki bi dijakom pomagale v prihodnosti.

Kot najpomembnejšo bi izpostavila enakopravnost. Zaposleni in profesorji se trudijo, da so vsi dijaki obravnavani enako in imajo enake možnosti. Pomembno je, da so dijaki in zaposleni pošteni, pravični in kar je najpomembnejše – da si med seboj pomagajo. Prave vrednote nam pomagajo pri izbiri življenjskih ciljev in nas oblikujejo v boljše ljudi. Ker pa je navsezadnje to le šola, morajo dijaki usvojiti določene kompetence.

Sama sem v procesu izobraževanja največ izkušenj pridobila s prakso. Odlična priložnost, ki jo šola ponuja, je praksa v tujini v programu Erasmus+, ki sem se ga udeležila kar dvakrat. To je odlična priložnost za vse, ki želijo uporabno združiti z zabavnim. Praksa je tista, ki nam daje možnost, da se preizkusimo v poklicu, ki ga bomo nekoč opravljali, da se »izpilimo« v svoji stroki. Na področju ekonomije sem največ znanja pridobila o podjetništvu, bankah, zavarovalnicah in menedžmentu. Seveda znam danes tudi varno upravljati z denarjem, kar je več kot le koristno.

Poleg strokovnih znanj sem razvila tudi pomembne osebnostne lastnosti. Samostojnost, iznajdljivost, discipliniranost so lastnosti vsakega uspešnega človeka, najpomembnejši pa sta seveda vztrajnost in delavnost, ki nas bosta vodili v življenje.

